

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

לפני כבוד השופטת רות רונן

התובע: ירין שגב
ע"י ב"כ עוה"ד אהרוני וואחנין

נגד

הנתבעים: 1.דניאל אזוגי
2.א.ג.ש ייעוץ פיננסי בע"מ
3.מאור אזוגי
4.צבי גולדפינגר
נתבעים 1,3 ו-4 ע"י ב"כ עו"ד כהנא

פסק דין

1
2 1. הנתבעת 2, חברת א.ג.ש ייעוץ פיננסי בע"מ (שתכונה להלן: "החברה"), היא חברה
3 העוסקת בייעוץ בתחום הביטוח והמשכנתאות. עניינה של התביעה הוא בסכסוך בין
4 שלושה בעלי מניות המחזיקים בחלקים שווים בחברה – התובע מצד אחד (שיכונה
5 להלן: "שגב") והנתבעים 3 ו-4 מהצד השני (שיכוננו להלן: "אזוגי" ו"גולדפינגר"
6 בהתאמה). הנתבע הנוסף, נתבע 1, הוא עו"ד אזוגי, אביו של אזוגי (שיכונה להלן:
7 "עו"ד אזוגי").

הרקע העובדתי

8
9
10 2. החברה הוקמה בינואר 2015 על ידי שגב, אזוגי וגולדפינגר. עם הקמת החברה החליטו
11 השלושה על חלוקת התפקידים ביניהם, כך ששגב, לאור ניסיונו בתחום, ינהל את
12 מחלקת הביטוח; גולדפינגר, שאף לו יש ניסיון בתחום, ינהל את מחלקת
13 המשכנתאות; ואזוגי ישמש כדירקטור היחיד בחברה.
14
15 3. ביום 4.2.2015 לוותה החברה סכום של 150,000 ₪ מחברה של סבו של שגב, חברת
16 ליאד פיתוח והחזקות בע"מ (להלן: "ליאד"), לתקופה של שלוש שנים (ההלוואה
17 האמורה תכונה להלן: "ההלוואה").
18

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

4. בהמשך התגלעו מחלוקות בין שגב לבין אזוגי וגולדפינגר בנוגע לאופן התנהלות החברה. לבסוף, בחודש יולי 2015, הודיעו השניים לשגב כי הוא מפוטר מניהול מחלקת הביטוח. הצדדים חלוקים ביניהם בנוגע לרקע לפיטורין: לשיטת הנתבעים הסיבה לכך הייתה כישלונה של מחלקת הביטוח בניהולו של שגב וההפסדים שנגרמו בעטיו; ואילו לשיטת שגב, הפיטורין נעשו כחלק מהניסיון להדיר אותו מניהול החברה וממעורבות בה מטעמים בלתי מוצדקים.
5. במהלך החודשים הראשונים של שנת 2016 התנהל משא ומתן שמטרתו להגיע להיפרדות מוסכמת בין הצדדים, שבמהלכו נידונו גם תנאי פירעון ההלוואה של חברת ליאד. בכלל זה התנהלו מגעים בין עו"ד אזוגי וסבו של שגב, אשר הגיעו ביום 11.2.2016 להסכמה עקרונית בדבר היפרדות בין הצדדים בדרך של מכירת מניות שגב בחברה לאזוגי וגולדפינגר. כן הוסכם במסגרת זו כי סך של 50,000 ₪ ישולם באופן מיידי על חשבון התמורה המגיעה לשגב בעבור מניותיו. סכום זה אכן שולם עוד באותו יום. הסכמה עקרונית זו הועלתה על הכתב ביום 11.2.2016 (נספח 3 לתביעה; המסמך מיום 11.2.2016 יכונה להלן: "מסמך 11.2.2016"). כפי שיפורט להלן, הצדדים חלוקים ביניהם ביחס לתוקפו של מסמך 11.2.2016 – האם מדובר בהסכם מחייב או בטיוטה שלא השתכללה לכדי הסכם.
6. לאחר עריכתו של מסמך 11.2.2016, המשיכו הצדדים לנהל משא ומתן ביניהם, והוחלפו ביניהם טיוטות נוספות. אולם בסופו של דבר ניסיון ההיפרדות לא עלה יפה. זאת לאור כתבה ששודרה ביום 30.3.2016 בטלוויזיה, בה נטען כי החברה מוליכה שולל את לקוחותיה וגונבת את כספם. כתבה זו גרמה לירידה בשווי החברה, ולכך שהמשא ומתן לרכישת מניות שגב ממנו – נפסק.
7. לאחר מספר פניות של שגב לנתבעים בקשר עם השבת ההלוואה והשלמת מכירת המניות, הגיש שגב את התובענה הנוכחית. הסעדים להם הוא עתר בה היו הסרת קיפוחו והשלמת הליך ההיפרדות בין הצדדים לפי תנאי מסמך 11.2.2016. כן עתר שגב לסעד זמני שיאסור על הנתבעים לבצע דיספוזיציה בנכסי החברה. בישיבת יום 28.6.2017 משך שגב בקשה זו לאור ניסיון נוסף של הצדדים להגיע להסכמות ביניהם, ניסיון שאף הוא לא עלה יפה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

טענות הצדדים

טענות התובע

- 1
- 2
- 3 8. שגב טען כי אזוגי וגולדפינגר פעלו כדי להדיר אותו מניהול החברה, תוך התעלמות
- 4 מוחלטת מזכויותיו בה ותוך הפרת חובותיהם. לגישתו של שגב, אזוגי וגולדפינגר הפרו
- 5 את חובתם לפעול בהגינות ובתום לב לפי ס' 192 ו-193 לחוק החברות, התשנ"ט-1999
- 6 (להלן: "החוק") חובה המוטלת עליהם בהיותם בעלי המניות והשליטה בחברה. אזוגי,
- 7 שהוא דירקטור בחברה, ויתר הנתבעים ששימשו נושאי משרה בה, הפרו את חובות
- 8 הזהירות והאמונים המוטלות עליהם לפי ס' 252-254 לחוק. עוד טען שגב כי אזוגי
- 9 וגולדפינגר משכו סך של 350,000 ₪ מקופת החברה בלא הסכמתו. לגישתו של שגב,
- 10 הוכתבו מהלכיה של החברה בפועל על ידי עו"ד אזוגי, אשר פעל נגד שגב באמצעות בנו
- 11 ובאמצעות גולדפינגר. כל הפעולות האלה עולות כדי קיפוחו של שגב כהגדרתו של מונח
- 12 זה בס' 191 לחוק.
- 13
- 14 שגב הוסיף כי פיטוריו מהחברה נעשו שלא כדין וללא הסכמתו, כאשר לאחר מכן נוצר
- 15 מצב אבסורדי שבו הוא נותר בעל מניות בחברה מבלי ליהנות מכל זכות המוקנית לו
- 16 ככזה: הוא אינו שותף בתהליך קבלת ההחלטות בחברה, הוא אינו מוזמן לשיבות
- 17 האסיפה הכללית ואף לא הוזמן לשיבות הדירקטוריון של החברה. נוסף על כך,
- 18 החברה טרם השיבה את סכומי ההלוואה שהוא הלווה לה בעזרת סבו.
- 19
- 20 9. אשר למסמך 11.2.2016, שגב טען כי מדובר בהסכם מחייב, ועל כן יש לפעול לאכיפתו
- 21 בהתאם למה שנקבע בו: עו"ד אזוגי התחייב להחזיר את ההלוואה שניתנה לחברה ב-
- 22 10 תשלומים חודשיים שווים וכן התחייב לרכוש את מניותיו של שגב בחברה תמורת
- 23 סך של 230,000 ₪. הוסכם כי הסכום הראשון של 50,000 ₪ ישולם מיידית (והוא אכן
- 24 הועבר לידי שגב) ואילו היתרה תשולם בתשלומים חודשיים שווים (שטרם שולמו).
- 25
- 26 10. שגב ציין כי מיום הקמת החברה ועד שהוא פוטר ממנה, הוא עבד לילות כימים
- 27 לטובתה ולמען פיתוחה, בעוד שהנתבעים הם אלה שנהנו מפירות מאמציו באופן
- 28 בלעדי. לגישתו של שגב, הוגשו נגדו תביעות בשל מעשיהם של הנתבעים, אשר הגישו
- 29 כתב הגנה בשמו תוך זיוף חתימתו (התנהלות המעידה גם על כך שהנתבעים סבורים
- 30 שהוא נותר בעל מניות בחברה). שגב טען כי הוא עמד בנטל להוכיח לכאורה את
- 31 הקיפוח, והנטל מוטל עתה על הנתבעים להוכיח כי הוא לא קופח. משהם לא עשו כן,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

1 על בית המשפט לקבוע שענייניה של החברה מנוהלים בדרך של קיפוח ולהורות על
2 צעדים על מנת להסירו.

טענות הנתבעים

3
4
5 11. הנתבעים טענו כי יש לדחות את התביעה על הסף, ולחלופין – לדחותה לגופה.
6 לשיטתם, אין מדובר למעשה בתביעה להסרת קיפוח אלא בתביעה כספית רגילה
7 המצויה בסמכותו העניינית של בית-משפט השלום, להשבת סכומים מכוח ההלוואה
8 ומכוח מסמך 11.2.2016 (שלגישת הנתבעים איננו הסכם מחייב). עוד נטען כי הצדדים
9 להליך, מלבד החברה עצמה, אינם צד להסכם ההלוואה, ולכן אין ביניהם יריבות
10 בהקשר זה, ולשגב אין עילת תביעה ביחס אליהם.

11
12 12. הנתבעים הוסיפו כי שגב פוטר כדין לאור התנהלותו המקצועית והאישית ולא – כגישת
13 שגב – מתוך ניסיון להדירו מפעילות החברה. מחלקת הביטוח שהוא עמד בראשה
14 נכשלה ונגרמו לחברה הפסדים משמעותיים בשל כך. בנוסף, שגב התנהג בצורה בלתי
15 ראויה במערכת היחסים שבינו לבין עובדיו תוך ניצול מעמדו ותפקידו.

16
17 13. בהתייחס למסמך 11.2.2016, טענו הנתבעים כי אין מדובר בהסכם המקים להם חבות
18 כלפי שגב. מדובר בניסיון של עו"ד אזוגי וסבו של שגב להגיע להסכמות – ניסיון שלא
19 עלה יפה לאור שידור הכתבה בטלוויזיה והשלכתה הדרמטית על שווי החברה. עוד
20 נטען כי שגב לא החזיר את הסך של 50,000 ₪ שקיבל מכוח מסמך 11.2.2016 וזאת
21 חרף העובדה שהחברה מסרה לו כי היא רואה בכך השלמה שלו עם העובדה שהצדדים
22 נפרדו ושמו סוף פסוק ליחסייהם.

23
24 בהתייחס לכתב ההגנה שהוגש מטעמו של שגב, לגישתו – תוך זיוף חתימתו, טענו
25 הנתבעים כי שגב הוא שהורה להם להסדיר בעצמם כל תביעה שתוגש נגד החברה, ונתן
26 להם הרשאה לחתום בשמו ככל שיידרש.

דיון

27
28
29 14. אני סבורה כי לצורך הכרעה בתביעה שלפנינו יש להידרש לשתי סוגיות מרכזיות:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

1 ראשית, יש לבחון האם מסמך 11.2.2016 הוא הסכם מחייב. רק אם התשובה לשאלה
2 זו היא חיובית, יהיה מקום לבחון האם יש לאכוף את ההסכם הזה. כפי שיובהר להלן,
3 אני סבורה כי המסמך לא השתכלל לכדי הסכם מחייב.

4
5 שנית, אם מסמך 11.2.2016 לא הביא למכירת מניותיו של שגב והוא נותר בעל מניות
6 בחברה, יהיה מקום לבחון האם התנהלות הנתבעים עולה לכדי קיפוחו, ואם כן – אילו
7 סעדים יש להעניק לו כתוצאה מכך.

8
9 יוער כבר עתה כי טענותיו של שגב בשני המישורים אינן יכולות לחיות בכפיפה אחת –
10 שגב אינו יכול לטעון הן כי מניותיו נמכרו מכוח מסמך 11.2.2016, והן ובמקביל
11 לקיפוח שלו כבעל מניות בחברה. נראה כי בסיכומיו התמקד שגב בטענת הקיפוח.
12 אולם מאחר שהוא העלה גם טענות הנוגעות למסמך 11.2.2016 – נבחן גם טענות אלה
13 למען שלמות התמונה.

תוקפו של מסמך 11.2.2106

14
15
16 15. מסמך 11.2.2016 הוא מסמך ראשוני שאין חולק שלאחריו היה אמור להיערך הסכם
17 מפורט. אכן, מסמכים כאלה עשויים לעיתים להיות בעלי תוקף של הסכמים מחייבים
18 (ר' דניאל פרידמן ונילי כהן חוזים כרך א 291-293 (1991)). אולם במקרה דנן אני סבורה
19 כי לא ניתן לקבוע כי מסמך 11.2.2016 הוא הסכם מחייב כזה. ראשית, שגב עצמו לא
20 טען – לפחות לא באופן עקבי – כי הוא סבור שלמסמך 11.2.2016 יש תוקף של הסכם
21 מחייב. אילו היה שגב סבור כי מסמך 11.2.2016 הוא הסכם מחייב שהוא מבקש
22 שייאכף, משמעות הדבר היתה כי הוא חדל להיות בעל מניות בחברה. כאמור, לשגב
23 לא היתה עמדה קוהרנטית בהקשר זה. בסיכומים מטעמו התמקד שגב בסעד הקיפוח
24 – סעד המעיד על כך כי עמדתו שלו היא כי הוא היה ונותר בעל מניות בחברה.

25
26 גם התנהלותו של שגב מול החברה מעידה על כך כי לא הייתה לו עמדה עקבית ביחס
27 לשאלה האם מסמך 11.2.2016 מהווה הסכם מחייב: ביום 29.9.2016 שלח אזוגי
28 מכתב לנתבעים באמצעות עו"ד קרני (המכתב שצורף כנספח 5 לתביעה יכונה להלן:
29 "מכתב הדרישה לביצוע הסכם"). במכתב זה פירט עו"ד קרני את התחייבויותיו של
30 עו"ד אזוגי במסגרת מסמך 11.2.2016 (ס' 7). בסוף המכתב ציין עו"ד קרני כי "בשל
31 הפרת ההסכם עומדים מלוא החזר ההלוואה והתשלום עבור המניות לתשלום מיידי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

- 1 לרבות הפיצוי הקבוע והמוסכם מראש" (ס' 14) (ההדגשה שלי – ר.ר.). אולם, מעיון
2 במכתב עולה כי ההסכם אליו מתייחס קרני אינו מסמך 11.2.2016 אלא דווקא אחת
3 מהטיוטות שהוחלפו בין הצדדים לאחר מכן. כלומר שגם לשיטת שגב, מסמך
4 11.2.2016 אינה עולה לכדי הסכם מחייב.
- 5
- 6 16. מסקנה זו מתחזקת גם לאור מכתב מיום 19.3.2017 מבא כוחו של שגב (עו"ד אהרוני)
7 לחברה, בו נדרשה החברה למסור מידע ומסמכים בטרם נקיטת הליכים משפטיים
8 (המכתב מצורף כנספח 6 לתביעה). בס' 2 למכתב מצוין כי "מבלי להתייחס לטיעונים
9 שהופנו כנגד בעלי המניות ובעלי העניין בחברה ואשר עניינם במעשים, מחדלים
10 והפרות המהווים עילה לנקיטת הליכים משפטיים, הרי שנכון להיום ובשל סירובכם
11 לרכוש ממרשי את מניות החברה, נותר מרשי בעל מניות בחברה, על כל המשתמע
12 מכך." (ההדגשה היא שלי – ר.ר.). אין במכתב התייחסות מפורשת לכך שנכרת הסכם
13 מחייב בין הצדדים, אלא דרישה של שגב כבעל מניות בחברה לקבל מסמכים שונים.
14
- 15 מהתנהלותו של שגב קשה אם כן להסיק האם לגישתו מסמך 11.2.2016 הוא המהווה
16 הסכם מחייב, האם אחת מהטיוטות שהוחלפו לאחר מכן היא המהווה הסכם, או האם
17 כלל לא נכרת חוזה בין הצדדים, ושגב נותר בעל מניות בחברה וככזה הוא דורש לקבל
18 מידע ומסמכים ממנה.
- 19
- 20 17. זאת ועוד. שגב התייחס בסיכומיו לסכום של 50,000 ₪ ששולם מכוח מסמך
21 11.2.2016. לגישתו, הנתבעים לא סיפקו הסבר לתשלום הסכום האמור – עובדה
22 המחזקת את הטענה לפיה מסמך 11.2.2016 הוא חוזה מחייב. ואולם, דווקא עדותו
23 של שגב עצמו מנוגדת לטענה לפיה התשלום הזה שולם כנגד מכירת מניותיו. כך העיד
24 שגב (עמ' 22 לפרוטוקול הדיון מיום 12.3.2018 ש' 19 – עמ' 23, ש' 20):
25 "ש. לא. תגיד לי, אתה קיבלת, זה נכון שאתה קיבלת בפברואר 2016 צ'ק של
26 החברה 'א.ג.ש', צ'ק ש'א.ג.ש' משכה על סך של 50,000 שקל לפקודתך.
27 לפקודת ירין שגב. נכון?
28 ת. נכון.
29 ש. אתה פרעת את הצ'ק הזה? הפקדת אותו.
30 ת. כן.
31 ש. הוא נפרע?"

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

- 1 ת. כן.
- 2 ש. זה נכון שזה תשלום על חשבון המניות שלך?
- 3 ת. לא.
- 4 ש. מה זה?
- 5 ת. חלק מהלוואת הבעלים.
- 6 ש. חלק מהלוואת הבעלים. הבנתי. אתה יודע שזה לא מה שכתבת בתביעה
- 7 ובתצהיר. אתה רוצה לחשוב על זה עוד פעם.
- 8 עו"ד אהרוני: בוא תראה לי רק מה, איזה סעיף אתה מדבר? זה שהוא חושב
- 9 עליו עוד פעם?
- 10 עו"ד כהנא: באותו סעיף. חבל. סעיף 22. הוא מתאר את ההסכם. אתה כותב
- 11 שמה 'כמו כן התחייב עו"ד אזוגי לרכוש את מניותיי בסך של 230,000 ₪'.
- 12 'לרכוש את מניותיי, 50,000 בתשלום והיתרה בתשלומים'. אתה רוצה לחשוב
- 13 שוב על התשובה שלך עכשיו? בתצהיר שלך אתה אומר שה-50,000 זה עבור
- 14 המניות, עכשיו אתה אומר לנו שזה בכלל קשור להלוואה. מה נכון ירין (שגב
- 15 – ר.ר.)?
- 16 ת. 50,000 האלה שולמו.
- 17 ש. הבנתי נתת את התשובה שניתנה אחרי מחשבה מאוד מעמיקה וארוכה
- 18 שהיה פה. שפרוטוקול שיניב [כך במקור, ר.ר.], אני אומר את כדי שישקף
- 19 את העובדה הזאת" (ההדגשה היא שלי, ר.ר.).
- 20
- 21 מעבר לכל אלה, אני סבורה כי לא ניתן לקבוע כי מסמך 11.2.2016 הוא הסכם מחייב, 18
- 22 גם לאור נסיבות חתימתו של מסמך זה. המסמך נערך כאמור במהלך פגישה בין סבו
- 23 של שגב לבין עו"ד אזוגי. אין חולק כי לא גולדפינגר לא אזוגי ולא שגב נכחו בעצמם
- 24 בפגישה. כותרתו של המסמך היא "הסכם מכירת מניות ירין שגב לא.ג.ש". על גבי
- 25 מסמך 11.2.2106 מופיעות שתי חתימות, האחת של סבו של שגב והשנייה של עו"ד
- 26 אזוגי. כך עולה מעדותו של עו"ד אזוגי לפיה "עשינו חתימות שנדע שזה מה
- 27 שהסכמנו" (ר' עמ' 42 לפרו', ש' 19).
- 28
- 29 העולה מהאמור הוא כי בעלי המניות בחברה שהם הצדדים עצמם להסכם – קרי שגב,
- 30 אזוגי וגולדפינגר – כלל לא נכחו במעמד עריכת מסמך 11.2.2106. לא ניתן אם כן
- 31 לקבוע כי הם גמרו בדעתם להתקשר בהסכם (שהם לא היו נוכחים בעת ההתקשרות

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

- 1 בו). בנסיבות אלה, כאשר הצדדים עצמם לא היו נוכחים אלא לכל היותר מי שראו את
2 עצמם כנציגיהם, לא ניתן לקבוע כי הצדדים התכוונו שהמסמך הראשוני – מסמך
3 11.2.2016 – יהיה חוזה מחייב. הנתבעים לא הביאו ראיות לכך שהצדדים – בעלי
4 המניות עצמם – הסמיכו את עו"ד אזוגי ואת סבו של שגב להתקשר בהסכם מטעמם,
5 ואף לא הוכח כי הצדדים ראו בהסכמתם של עו"ד אזוגי וסבו של שגב ככזו המחייבת
6 גם אותם.
- 7
- 8 טענותיו של שגב בתצהירו (ס' 22) ובכתב התביעה (ס' 14) לפיהן "מאור (אזוגי – ר.ר.)
9 צבי (גולדפינגר – ר.ר.) והחברה התחייבו ו/או ערבו להתחייבויות עו"ד אזוגי בהסכם"
10 נסתרו במהלך עדותו של שגב (עמ' 25 לפרו', ש' 5-3 – "כב' השופטת: [...] אנחנו עכשיו
11 בנייר הזה (הכוונה למסמך 11.2.2016 – ר.ר.). האם אתה יכול לגזור את זה (את הטענה
12 לפיה אזוגי, גולדפינגר והחברה התחייבו או ערבו להתחייבויות במסמך) מהנייר הזה?
13 , העד: לא.), ואף נזנחו על ידיו בשלב הסיכומים.
- 14
- 15 גם עדותו של עו"ד אזוגי תומכת במסקנה לפיה מסמך 11.2.2016 שנערך ונחתם בינו
16 לבין סבו של שגב דרש את הסכמתם של הצדדים עצמם (עמ' 42 לפרו', ש' 11-17):
17 **"כן. חותמים עליו (על ההסכם – ר.ר.) אבל לא כמי שעומדים**
18 **לקיים אותו. לא הוא עמד לקיים, לא אני עמדתי לקיים [...]**
19 **אנחנו חותמים עליו כמי שעומדים להביא את זה לילדים [...]**
20 **זה ההסכמות שאני ואבא של ירין (שגב – ר.ר.), שסבא שלו**
21 **ראינו לנכון שאפשר להגיע אליהן בכפוף לזה שהם יסכימו**
22 **ביניהם. (ההדגשה היא שלי – ר.ר.)"**
- 23
- 24 20. התנהלות הצדדים בהמשך מעידה על כך כי אכן, לאחר החתימה על מסמך 11.2.2016,
25 נכנסו הצדדים עצמם למשא ומתן. שגב העיד (בהתייחס למעורבותו בהליך), כי "עשינו
26 (יחד עם עו"ד קרני, שניהל את המו"מ מטעם שגב – ר.ר.) את הדברים בשיתוף פעולה"
27 (עמ' 25 לפרו', ש' 18). גם גולדפינגר העיד כי הוא היה מעורב בהליך המשא ומתן
28 "באמת הייתה לי כוונה לסיים את הנושא. אבל יחד עם זאת היו כמה דברים שלא
29 הסכמתי עליהם. א' זה הערבויות האישיות, ב' זה האי תחרות והיו עוד כמה
30 סעיפים" (עמ' 60 לפרו', ש' 8-10). הצדדים עצמם לא השכילו אם כן להגיע להסכמה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

1 כוללת אודות מכירת מניותיו של שגב, ולא התקשרו בהסכם מחייב ביניהם בהקשר
2 זה.

3
4 לכן, אני סבורה כי למסמך 11.2.2016 אין תוקף של הסכם מחייב, ואין לכן מקום
5 לקבוע כי שגב חדל להיות בעל מניות בחברה. בנסיבות אלה יש מקום לבחון את טענתו
6 האחרת של שגב, לפיה הוא קופח כבעל מניות בחברה.

האם התנהלות הנתבעים עולה לכדי קיפוח שגב וזכויותיו?

7
8
9 21. עילת הקיפוח מקורה בס' 191(א) לחוק אשר קובע כך:

10 "התנהל ענין מענייניה של חברה בדרך שיש בה משום קיפוח
11 של בעלי-המניות שלה, כולם או חלקם, או שיש חשש מהותי
12 שיתנהל בדרך זו, רשאי בית המשפט, לפי בקשת בעל מניה,
13 לתת הוראות הנראות לו לשם הסרתו של הקיפוח או מניעתו,
14 ובהן הוראות לפיהן יתנהלו עניני החברה בעתיד, או הוראות
15 לבעלי-המניות בחברה, לפיהן ירכשו הם או החברה כפוף
16 להוראות סעיף 301, מניות ממניותיה."

17
18 ההלכה הפסוקה קבעה כי המבחן לקיומו של קיפוח הוא רחב וגמיש וכי הוא ייבחן
19 בהתאם בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו. השאלה העיקרית שיש לבחון אותה בהקשר
20 זה היא האם ציפיותיהם הלגיטימיות של בעלי המניות בחברה נפגעו (ר' בע"א 5025/13
21 פרט תעשיות מתכת בע"מ נ' דדון (28.2.2016)).

22
23 22. ציפיותיו הלגיטימיות של שגב ייבחנו לאור מכלול הנסיבות הרלוונטיות ובכלל זה סוג
24 החברה, אופן הקמתה, ההסכמות בין הצדדים במועד ההקמה, חלוקת העבודה בין
25 הצדדים ואופן ההתנהלות המשותף שלהם.

26
27 23. ראשית יש לבחון האם החברה דנן היא "מעין שותפות". בע"א 8712/13 אדלר נ' לבנת
28 (01.09.2015) (להלן: "עניין אדלר"), נקבעו מספר מבחני עזר לצורך סיווג חברה כמעין
29 שותפות. בהתאם למבחני העזר הללו, אני סבורה כי ניתן לסווג את החברה כ"מעין
30 שותפות".

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

1 מדובר בחברה פרטית אשר יש בה שלושה בעלי מניות בלבד. להקמת החברה קדמה
2 היכרות משותפת של השלושה ואף נרקמו יחסי ידידות בין שגב לאזוגי (כפי שעולה
3 מהחומר הראייתי שיפורט בהמשך). נראה כי החברה הוקמה מתוך רצון וציפייה
4 משותפת של הצדדים לקחת חלק פעיל בנעשה בחברה. בין הצדדים לא נערך הסכם
5 כתוב, מה שעשוי להעיד על האמון ששרר ביניהם. לכל אחד מהשלושה היה תפקיד
6 משמעותי בחברה. הן סבו של שגב והן אביו של אזוגי היו מעורבים בצורה כזו או אחרת
7 בנעשה בחברה, בין אם באמצעות העמדת ההלוואה על ידי ליאד – חברה בבעלות סבו
8 של שגב, בין אם בניסיון להציע לסבו של שגב להשקיע במיזם הנדל"ן, ובין אם בעזרה
9 השוטפת אותה העניק עו"ד אזוגי. מעורבות זו עשויה להעיד על האופי האישי והקרוב
10 של היחסים בין הצדדים. נסיבות אלה מעידות לטעמי כי החברה התנהלה באופן של
11 מעין שותפות בין הצדדים.
12
13

האם הציפיות הלגיטימיות של שגב נפגעו?

14
15 24. טענותיו של שגב לגבי קיפוחו נוגעות לפיטוריו מהחברה על ידי הנתבעים; לכך שהוא
16 לא שותף בניהול ענייני החברה; להתעשרות הנתבעים על חשבוננו ועל חשבון החברה;
17 לעובדה שהוא מוסיף להיות ערב לחובות החברה למרות שהוא נותק ממנה; ולעובדה
18 שהחברה לא השיבה את ההלוואה.
19 להלן נבחן את העניינים הללו בפירוט.
20

פיטוריו של שגב

21
22 25. השאלה האם פיטורין של בעל מניות בחברה מהווה עילה לטענת קיפוח נידונה בפסיקה
23 ובספרות והתשובה לה איננה ברורה (שפינדל וזכות, בעמ' 88-85). ישנה גישה לפיה
24 "הדחה מתפקיד – ואפילו רק הפסקת היועצות בבעל מניות בחברה קטנה, אכן
25 עשויה להיחשב כקיפוח" (ר' ה"פ (כלכלית) 30906-02-13 רוזנברג נ' שלו
26 (16.06.2013)). גישה אחרת היא כי יש להפריד בין זכויותיו של בעל המניות לבין מעמדו
27 כעובד בחברה. בהתאם לגישה זו, אם סבור הדירקטוריון שפיטורי העובד הם לטובת
28 החברה, יש להעדיף את טובתה של החברה על האינטרסים של בעל המניות (ר' ה"פ
29 (מחוזי מרכז) 19052-08-11 בר-חי נ' פרץ (20.10.2013)). שפינדל וזכות בספרם
30 תומכים בגישה הראשונה ואף מציעים לקבוע חזקה לפיה כל מקרה של פיטורין ראוי
31 שייבחן על ידי בית המשפט במסגרת עילת הקיפוח, תוך בחינת נסיבות הפיטורין ביחס

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 33657-05-17 שגב נ' אזוגי ואח'

- 1 לציפיותיו של בעל המניות להמשיך להיות מועסק בחברה, משך זמן העסקתו,
2 התנהלותו והאם הפסקת העבודה הותרה מפורשות בהסכם בעלי המניות.
3
4 לטעמי פיתורין של בעל מניות עשויים במקרים מסוימים (אם כי לא בהכרח) להיחשב
5 כפגיעה בציפיות הלגיטימיות שלו. אולם כדי לקבוע זאת יש לבחון את נסיבות
6 הפיתורין והסיבה להם (ר' בעניין זה החלטתי בה"פ (כלכלית) 66750-06-16 בן-ארי נ'
7 שנטר (20.07.2017)).
8
9 עמדתו של שגב ביחס לפיתוריו היתה כי החברה החלה להתנכל לו לאחר שהוא (כמו 26.
10 גם סבו) סירב להשקיע סכום של 350,000 ₪ במיזם נדל"ן. ההצעה בדבר השקעה כזו
11 והסירוב של שגב וסבו להשתתף בה עולים גם מחקירתו של גולדפינגר (עמ' 54 לפרו',
12 ש' 14-22; עמ' 55, ש' 15-20; ועמ' 56, ש' 1-3). שגב טען כי כתוצאה מהסירוב הזה,
13 החלו הנתבעים "להצר את צעדיי בחברה, ליצור אווירה עוינת כלפי ולפעול על מנת
14 להביא לכך שאעזוב את החברה מרצוני, בין היתר, התנכל הנתבע 4 (גולדפינגר – ר.ר.)
15 לי ולעובדיי, הפלת מערכת הממוחשבת באגף הביטוח אותו ניהלתי ליום שלם ועוד"
16 (ס' 14 לתצהיר שגב). עוד טען שגב כי גולדפינגר התנהג בבטות כלפיו וכלפי נציגי
17 חברות ביטוח במהלך פגישות עסקיות שהתנהלו עמם, מה שהוביל לפגיעה בפעילות
18 העסקית של החברה. החמרת היחסים בין הצדדים הגיעה לשיאה ביולי 2015, שאז
19 הודיעו הנתבעים לתובע כי הלה מפוטר מהעסקתו בחברה.
20
21 לנתבעים גרסה אחרת ביחס לנסיבות שהובילו לפיתוריו של שגב. גולדפינגר הצהיר כי
22 שגב "בהתנהלותו לאורך תקופת העסקתו הקצרה בחברה, התנהג בצורה חמורה
23 ומנוגדת לדין, לרבות ניצול מעמדו ותפקידו כלפי עובדים (ועובדות) בחברה, ולרבות
24 התנהגות מינית מנוגדת לדין ופסולה כלפי עובדת החברה הכפופה לו [...] נסיבות
25 אלה 'הגדישו את הסאה' לא הותירו לחברה ברירה אלא להפסיק את העסקתו של
26 ירין (שגב – ר.ר.) וכך היה. העסקתו של ירין בחברה הופסקה בחודש יולי 2015,
27 בנסיבות החמורות המופרטות לעיל." (ס' 14 לתצהירו של גולדפינגר).
28
29 חומר הראיות מכביד על קבלת עמדתו של שגב. זאת משום שעולה ממנו כי בתקופה
30 בה לטענתו של שגב האווירה כלפיו היתה עוינת, הוא הוסיף להיות בקשר יומיומי
31 וידידותי עם אזוגי. שגב אף הודה כי חרף ההתעמרות הנטענת של גולדפינגר בו, הוא לא

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

1 עדכן את אזוגי ביחס לכך (עמ' 15 לפרו', ש' 9 – עמ' 16 ש' 19). עובדה זו מקשה על
2 קבלת גרסתו העובדתית של שגב ביחס ליחס העוין שהוא זכה לו בתקופה האמורה.
3
4 28. זאת ועוד, מחומר הראיות עולה כי גם לאחר הפיטורין, שגב לא חלק עליהם ולא פנה
5 לחברה במשך פרק זמן ממושך על מנת לקבל הבהרות לגביהם. זאת למרות
6 ש"פיטורים אלה הונחתו עליו מבלי להיוועץ בו, מבלי לשתף אותו בהליך קבלת
7 ההחלטות ואף מבלי להגיע להסדר כלשהו לעניין התשלומים המגיעים לו, בוודאי
8 מבלי לקבל את הסכמתו לכך" (ס' 20. א לסיכומי שגב). רק 7 חודשים לאחר פיטוריו
9 פנה שגב לחברה, וגם פנייה זו נעשתה בקשר עם השבת ההלוואה ומכירת מניותיו
10 בחברה, ובלא התייחסות לפיטורין עצמם. התנהלות זו של שגב מביאה למסקנה כי
11 הוא הסכים עם פיטוריו – מטעם כזה או אחר – ובחר שלא לדרוש מהחברה להוסיף
12 ולהעסיק אותו. לכן, אינני סבורה כי ניתן לקבוע בנסיבות המקרה דנן כי פיטוריו של
13 שגב היוו קיפוח שלו כבעל מניות מיעוט בחברה.
14

האם שגב הודר מניהול החברה?

15
16 29. בהתאם להלכה הפסוקה, בחברה שהיא "מעין שותפות" יש בדרך כלל לבעלי המניות
17 ציפייה לגיטימית לקחת חלק שווה בניהול ענייני החברה (ר' רע"א 9646/04 חסקי אלון
18 ייזום בניה והשקעות בע"מ נ' מיכלסון חברה ליזמות בע"מ, נט(3) 380 (2005); ציפורה
19 כהן בעלי-מניות בחברה: זכויות תביעה ותרופות כרך ב 120-122 (מהדורה שנייה,
20 2008) (להלן: "כהן")). עוד נקבע כי "התנהגות הפוגעת בציפייה זו עשויה לשמש
21 בסיס לתביעה בגין קיפוח" (ר' ע"א 275/89 דוידזון נ' אורנשטיין, מו(1) 125 (1991)).
22
23 שגב טען כי ציפייתו בהקשר זה נפגעה. כך, הנתבעים הפרו הוראות הקבועות בחוק
24 החברות ביחס לכינוס אספות כלליות שנתיות, משלוח דוחות כספיים, כינוס ישיבות
25 דירקטוריון ועוד. הוא הוסיף כי כל החלטות החברה התקבלו באופן בלעדי על ידי
26 הנתבעים תוך הדרתו מתהליך קבלת ההחלטות.
27

28 30. אני סבורה כי אין לקבל טענות אלה. כפי שציינתי לעיל וכעולה מתצהירו של שגב (ס'
29 12-14), גישתו היא כי הנתבעים החלו להצר את צעדיו בחברה לאחר שהוא סירב
30 להשקיע במיזם הנדל"ן לפי הצעתו של גולדפינגר. הסירוב הזה היה כארבעה חודשים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

- 1 לאחר קבלת ההלוואה, קרי בתחילת חודש יוני. מכאן שלגישתו של שגב עצמו,
2 הנתבעים לא הדירו אותו מפעילות החברה קודם למועד זה.
3
- 4 כזכור, ביולי 2015 פוטר שגב מהחברה. לאחר מכן הוא "התנתק" מהנעשה בחברה
5 במשך שבעה חודשים. לטענת גולדפינגר, שגב שהה בחו"ל ברוב הזמן הזה (ס' 19
6 לתצהירו). גולדפינגר ואזוגי פירשו את היעדרו של שגב כחוסר רצון מצדו להיות מעורב
7 בנעשה בחברה.
8
- 9 גם כאשר פנה שגב לחברה לאחר פרק הזמן הזה, נגעו דרישותיו רק להחזר ההלוואה .31
10 ולהשלמת ההיפרדות ממנו בדרך של מכירת מניותיו (כעולה מס' 21 לתצהירו, ס' 20
11 לתצהיר גולדפינגר) ולא לרצונו לקחת חלק בניהולה. למעשה, הפעם הראשונה בה פנה
12 שגב לחברה על מנת לממש את זכויותיו כבעל מניות בה, הייתה ביום 29.9.2016
13 במכתב הדרישה לביצוע ההסכם (בס' 15). מכאן, שבמשך פרק זמן של למעלה משנה –
14 מיולי 2015 ועד ספטמבר 2016 – שגב לא הביע טרוניות כלשהן באשר להדרתו מעניינו
15 החברה: הוא לא דרש את כינוס האסיפה הכללית או הדירקטוריון, הוא לא פעל על
16 מנת שיפורסמו הדוחות הכספיים של החברה, ולא דרש מידע או מסמכים בנוגע
17 למצבה.
18
- 19 היעדרו של שגב במשך כל אותה תקופה אינו מצדיק כמובן פגיעה בזכויותיו. שגב היה .32
20 והוסיף להיות זכאי לקבל מידע אודות הנעשה בחברה כמי שהוא בעל מניות בה. אולם
21 התנהלותו מעידה על כך כי הוא לא פעל כדי לקחת חלק בנעשה החברה, והיעדרו אף
22 התפרש כאילו הוא מבקש להתרחק מהנעשה בחברה. לכן אינני סבורה כי יש לקבל
23 את טענת הקיפוח לפיה הנתבעים הדירו את שגב מניהול החברה.
24
- 25 עושק החברה על ידי הנתבעים
- 26 שגב טען בסיכומיו כי הנתבעים פעלו על מנת לעשוק את החברה ולהתעשר שלא כדין .33
27 על חשבונו, תוך ביצוע עסקאות עם חברות אחרות אשר בבעלות גולדפינגר ואזוגי, ותוך
28 הוצאת כספים מהחברה שלא באישורו. כפי שפורט בכתב התביעה (ס' 12) ובתצהירו
29 (ס' 20), טען שגב כי לאחר פיטוריו, סכום בסך 350,000 ₪ (אשר הוא התבקש להשקיע
30 ברכישת קרקעות במיזם הנדל"ן) נמשך על ידי הנתבעים מחשבון החברה ללא רשותו.
31 סכום זה הועבר לגישתו לתאגיד הנדל"ן שבעלות חלק מהנתבעים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

1
2 34. אילו היה שגב מוכיח את הטענה, אין ספק כי היה מדובר בהתנהלות לא תקינה של
3 הנתבעים העולה כדי קיפוחו של שגב. אולם, אני סבורה כי שגב לא הוכיח את הטענה
4 ולכן יש לדחות אותה.

5
6 שגב לא הניח תשתית ראייתית לטענותיו. הוא טען אמנם כי בהיעדר גישה לספרי
7 החברה, הוא לא יכול היה לוודא עובדה זו. אולם שגב לא ניסה לקבל גישה לספרי
8 החברה או למסמכים אחרים במסגרת ההליך הנוכחי (למשל – על ידי דרישה לגילוי
9 מסמכים וכד'). זאת ועוד – טענתו של שגב היא טענה חמורה מאוד, ולמרות זאת –
10 שגב לא הזכיר אותה במשא ומתן שהתקיים בינו לבין הנתבעים (ועל כל פנים, אין לה
11 איזכור בטיוטות ההסכם שהוחלפו בין הצדדים).

12
13 נוסף על כך, מחקירתו הנגדית של עו"ד אזוגי (עמ' 50 לפרו', ש' 9-11) וכן מחקירתו
14 הנגדית של גולדפינגר (עמ' 56 לפרו', ש' 4-17) עולה כי עו"ד אזוגי הוא זה שמימן לבסוף
15 את רכישת הקרקעות במיזם הנדל"ן. גם גירסה זו מקשה על קבלת גרסתו העובדתית
16 של שגב בהקשר זה בדבר נטילה של הנתבעים כספים מהחברה שלא כדין.

17
18 הותרת שגב כערב לאחר פיטוריו

19 35. שגב טען עוד כי הוא עדיין חתום כערב להתחייבויות החברה בבנק על אף שהוא
20 "מנותק לחלוטין מהחברה". אני סבורה כי אין בכך כדי להשפיע על שאלת הקיפוח
21 וזאת מכמה טעמים.

22
23 ראשית, לפי עדותו של גולדפינגר, החברה פעלה על מנת לשחרר את שגב מערבותו
24 לאחר הפיטורין ואף התקיימה פגישה בין הנתבעים לבין הבנק לשם כך. גולדפינגר
25 העיד כי למיטב זכרונו "הוא (שגב – ר.ר.) יצא מהערבות האישית של 'א.ג.ש' בבנק"
26 (עמ' 62 לפרו', ש' 6-7). אכן, הנתבעים לא גיבו את גרסתם זו במסמכים אולם מנגד גם
27 שגב לא הציג כל ראיה לכך שהוא נותר ערב לחובות החברה לבנק. מעבר לכך, וזה
28 העיקר – הנתבעים טענו כי ככל שעדיין קיימת ערבות אישית של שגב, אין כל מניעה
29 מבחינתם כי הערבות תוסר בכפוף להסדרת רישום מניות שגב על שם החברה. לכן,
30 ככל שישתברר כי שגב ערב עדיין לחוב החברה בבנק – יהיה מקום להסדיר את הסרת
31 ערבותו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

1

2

השבת ההלוואה

3 36. שגב התייחס לעובדה שהחברה לא השיבה את ההלוואה. לנושא זה אין רלוונטיות

4 לטעמי לטענות הקיפוח של שגב, מאחר שלא שגב הוא שהעמיד את ההלוואה לחברה

5 אלא – ועל כך אין מחלוקת – ההלוואה נינתה לחברה על ידי חברת ליאד. העובדה

6 שמדובר בחברה בבעלות סבו של שגב, אינה משליכה על השאלה האם שגב קופח אם

7

לאו.

8

9

סיכום ביניים

10 37. כעולה מהאמור לעיל, אני סבורה כי שגב לא עמד בנטל להוכיח קיומו לכאורי של

11 קיפוח. אף ששגב פוטר מהחברה, הוא לא עשה דבר ביחס לכך במשך פרק זמן ממושך.

12 במהלך כל התקופה הזו, שגב לא העלה טענות לגבי היחס העוין לו הוא טוען מצדו של

13 גולדפינגר ואף לא התלונן על הדרתו מניהול החברה. גם במהלך המשא ומתן בין

14 הצדדים, לא הועלו כל טענות בדבר קיפוחו של שגב ואין לנושא זה כל התייחסות לכך

15 בטיוטות שהוחלפו בין הצדדים. לכן, ניתן לקבוע כי שגב בחר להתנתק מהחברה

16

והשלים עם פיטוריו.

17

18

האם יש מקום להורות על היפרדות הצדדים בחברה?

19 38. גם כאשר בעל המניות התובע אינו מוכיח קיומו של קיפוח, אין פירוש הדבר שלא יינתן

20 לו כל סעד. בפסק הדין בעניין **אדלר** אימץ בית המשפט (השופט דנציגר) את ההלכה

21 האנגלית לפיה בחברה שהיא "מעין שותפות", ייתכנו מצבים שבהם יבצעו הצדדים

22 פעולות אשר אינן עולות לכדי קיפוח, אך הן הובילו לאבדן האמון ששרר בין הצדדים

23 באופן שאין עוד הצדקה כי הם ימשיכו לשתף פעולה במתכונת העסקית אשר קדמה

24 למחלוקת. במקרים כאלה, יכול שיינתן סעד של הפרדת כוחות מכוח ס' 191 לחוק

25 החברות (גם אם לא נתבקש סעד כזה), וזאת – בין אם בדרך של מכירה כפויה של

26

מניות אחד הצדדים ובין אם בדרך של התמחרות ביניהם.

27

28 הטעם לכך נובע מהדמיון בין חברה שהיא "מעין שותפות" לבין שותפות, כפי שהובהר

29 בעניין **אדלר**: "כפי שבשותפות איננו מעוניינים לכפות על מי מהשותפים את המשך

30 היחסים לאחר שאבד האמון ביניהם, כך גם, אף אם במידה פחותה, כאשר מדובר

31

במעין-שותפות" (פס' 76).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

- 1
2 עוד נקבע באותו ענין כי הנסיבות שבהן יהיה מקום להעניק סעד של הפרדת כוחות
3 בהיעדר קיומו של קיפוח, הן חריגות. השימוש בסעד ייעשה כאשר הוכח שהחברה אכן
4 התנהלה כמעין שותפות וכי אין מנוס, בנסיבות העניין, מלהפריד את הצדדים.
5
6 במקרה דנן, מערכת היחסים בין שגב לבין גולדפינגר ואזוגי היתה בתחילת הדרך .39
7 מערכת יחסים קרובה וחברית, תוך כוונה שלהם להקים מיזם עסקי משותף. בחלוף
8 הזמן נעכרה מערכת היחסים הזו. כיום אין ספק כי לצדדים אין אמון הדדי זה בזה,
9 ונראה אף כי המחלוקות גלשו לא אחת לפסים אישיים. דוגמא לכך היא הודעת
10 הטקסט שנשלחה על ידי אזוגי לשגב לאחר הדיון ביום 28.6.2017, שצורפה כנספח א'
11 ל"הודעה לבית משפט" מטעם שגב מיום 11.7.2017.
12
13 מעבר לכך, המסקנה המסתברת מחומר הראיות בכללותו היא כי שגב היה מעונין .40
14 למכור את מניותיו בחברה בהתאם למתווה שהוצע במסגרת מסמך 11.2.2016. זוהי
15 ככל הנראה הסיבה לכך ששגב לא היה פעיל בחברה ולא דרש להיות מעורב בה לפחות
16 בפרק זמן של 7 חודשים לאחר שהוא פוטר. במהלך התקופה הזו הוסיפו אזוגי
17 וגולדפינגר לפעול במסגרת החברה ואף נאלצו להתמודד עם התביעות המוגשות נגדה.
18 בהקשר זה יצוין כי אם שגב מבקש להמשיך להחזיק במניות החברה, עליו להזרים לה
19 כספים כדי לסייע במימונה, וזאת באופן שווה לסכומים שהוזרמו לחברה (ככל
20 שהוזרמו) על ידי יתר בעלי המניות (ס' 31 לתצהירו של גולדפינגר).
21
22 יתרה מזאת – העמדה לפיה שגב חדל למעשה להיות בעל מניות בחברה, היא עמדה
23 העולה בבירור גם מסיכומי הנתבעים. בסיכומים אלה חזרו הנתבעים והדגישו כי
24 התנהלותו של שגב מעידה על כך שהוא לא ראה עצמו כבעל מניות בחברה מבחינה
25 מהותית (ס' 16 ו-20), ולכן "כך גם סברה החברה שהסתמכה על התנהלות התובע" (ס'
26 20).
27
28 מהאמור לעיל עולה כי אין טעם או אפשרות ממשית לכך שהצדדים ימשיכו להחזיק .41
29 במניות החברה במשותף. בפועל אף אחד מהצדדים אינו מעוניין בכך, ושני הצדדים
30 רואים את שגב כמי שחדל למעשה להיות בעל מניות בחברה. ממילא – לאור מערכת
31 היחסים הנוכחית ביניהם, קשה מאוד להניח כי הצדדים ישכילו להמשיך לנהל את

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

- 1 החברה הקטנה שלהם יחד תוך שיתוף פעולה פורה. בנסיבות אלה, יש להורות על
2 היפרדות בין הצדדים.
3
- 4 42. יחד עם זאת, בבחינת השאלה איך יש להפריד בין הצדדים, יש להביא בחשבון את
5 העובדה כי מדובר במקרה בו ההפרדה אינה נובעת מקיפוח של שגב על ידי בעלי מניות
6 הרוב בחברה, אלא מסכסוך כולל בין הצדדים שאינו מאפשר להם להוסיף ולנהל יחד
7 את החברה. מעבר לכך יובהר כי לא תמיד די ברצונו של אחד מבעלי המניות לעזוב
8 את החברה, ויש להביא בחשבון מנגד גם את האינטרסים, הציפיות והשאיפות של
9 בעלי המניות האחרים. אלה עשויים שלא להיות מעוניינים – לא למכור את חלקם, לא
10 לרכוש את חלקו של בעל המניות האחר ואף לא למכור את החברה כולה לצד שלישי.
11 לציפיות אלה צריך להינתן משקל בקביעת הסעדים שבית המשפט יעניק.
12
- 13 לכן, אני סבורה כי הבעייתיות שהוצגה לעיל צריכה להילקח בחשבון כאשר בית
14 המשפט מורה על הענקת סעד של היפרדות כשלא הוכחה טענת קיפוח, כפי שיוסבר
15 להלן.
- 16
- 17 מה הסעד המתאים?
- 18 43. בעניין **אדלר** עמד כב' השופט דנציגר על הסעדים העומדים לרשות בית המשפט בבואו
19 להפרדת כוחות ועל הנסיבות בהן הם מתאימים (פס' 90):
20 **"לרשותו של בית המשפט עומד מגוון רחב מאד של סעדים**
21 **שלכל אחד מהם יתרונות וחסרונות המאפיינים אותו. בשל**
22 **המאפיינים הייחודיים של הסעדים, לכל סיטואציה שבה**
23 **נדרש בית המשפט להפרדת כוחות בין בעלי המניות, ניתן**
24 **להתאים את הסעד המתאים לה ביותר: בסיטואציה**
25 **הקלאסית שבה יש מקפח ומקופח – דרך המלך הינה רכישת**
26 **מניות המקופח בידי המקפח לפי שווי חברה המתחשב**
27 **בקיפוח; בסיטואציה שבה יש צורך בהפרדת כוחות בין בעלי**
28 **המניות ושבה לא קיים קיפוח, או שהוא מאוין על ידי**
29 **התנהלות המקופח – דרך המלך הינה התמחרות בין הצדדים**
30 **בשיטת המעטפות. יובהר, אין באמור לעיל כדי לשלול מבית**

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

1 **המשפט את האפשרות להחיל על מקרה מסוים, בהתחשב**
2 **במאפייניו הייחודיים, שיטת התמחרות אחרת."**

3
4 .44 הצורך בהפרדת הכוחות בענייננו נובע כאמור מחוסר האמון שנוצר בין הצדדים ולא
5 מקיפוח של אחד הצדדים (שכאמור במקרה דנן קיומו לא הוכח). על כן אני סבורה כי
6 אופן ההיפרדות המתאים הוא על ידי התמחרות בין הצדדים.

7
8 אפשרות התמחרות אחת (כפי שהוצגה בעניין **אדלר**) היא בשיטת BMBY (buy me
9 buy you להלן גם "**במבי**"), שבה הצד המבקש את הפרדת הכוחות נוקב בהצעת מחיר
10 בעבור החברה כולה, והצד השני רשאי להחליט האם לרכוש את מניות הצד הראשון
11 לפי הצעת המחיר או למכור את מניותיו שלו במחיר זה.

12
13 שיטה נוספת (שהוצגה גם היא בעניין **אדלר**) היא באמצעות מכרז בו שני הצדדים
14 מגישים באופן סימולטני מעטפה עם הצעת מחיר בעבור החברה כולה (שיטה זו מכונה
15 גם "שיטת המעטפות"). הצד שהציע מחיר גבוה יותר מחויב לרכוש את מניות הצד
16 השני בהתאם להצעת המחיר. שיטה זו שוויונית יותר שכן מלכתחילה ישנם שני
17 מציעים. שיטה נוספת היא שיטה בה בית המשפט מורה לאחד הצדדים לרכוש את
18 מניותיו של בעל המניות האחר במחיר שנקבע על ידי בית המשפט (בדרך כלל בהתאם
19 להערכת שווי של החברה).

20
21 .45 אני סבורה כי הדרך הנכונה בענייננו היא שיטת **במבי**, בה יציע שגב לנתבעים הצעת
22 מחיר לרכישת חלקם בהתאם להערכתו של שוויה של החברה כולה, והנתבעים יחליטו
23 האם ברצונם למכור את מניותיהם או לרכוש את מניות שגב בהתאם להערכת השווי
24 של החברה.

25
26 אני סבורה כי יש להעדיף במקרה דנן את השיטה הזו על פני שיטות אחרות כגון סעד
27 של רכישה כפויה. יתרונה האחד של שיטת **הבמבי** על פני סעד של רכישה כפויה מכוחו
28 מורה בית המשפט לצד אחד לרכוש את מניות הצד השני, הוא ששיטת **הבמבי** אינה
29 מחייבת קיומה של הערכת שווי של החברה. זאת בניגוד למקרה של רכישה כפויה
30 במסגרתה נדרשת לעיתים הערכת שווי כזו כדי לקבוע את המחיר שבו יירכשו המניות.
31 במקרה דנן לא הוגשה הערכת שווי של החברה ולכן אילו היה נקבע כי על הנתבעים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

- 1 לרכוש את מניותיו של שגב, היה על בית המשפט למנות מומחה מטעמו שיעריך את
2 שווי החברה. התמחרות בשיטת במבי חוסכת את הצורך במינוי כזה, ובכך חוסכת
3 משאבים וזמן לצדדים ולבית המשפט.
4
- 5 טעם נוסף להעדפת שיטת הבמבי נובע מהעובדה שבמסגרת פסק-דין זה הוחלט כאמור .46
6 על היפרדות חרף העובדה שלא הוכח קיפוח על ידי הנתבעים. במקרה כזה יש להביא
7 לידי ביטוי בקביעת אופן ההיפרדות את העובדה שמדובר בהיפרדות הנכפית על אחד
8 מבעלי המניות ללא שהוא קיפח את בעל המניות האחר. ראוי לכן בנסיבות כאלה
9 שהצד עליו "נכפתה" ההיפרדות יזכה ביתרון בהליך ההתמחרות.
10
- 11 שיטת הבמבי מעניקה יתרון לניצע הנמצא בעמדת כוח מול המציע, ולכן מתאימה
12 בדרך כלל למצבים שבהם בית המשפט סבור כי יש לאפשר דווקא לצד מסוים להחליט
13 האם לרכוש את מניות הצד שכנגד או למכור את מניותיו (ר' עניין **אדלר**, בפס' 88 ו-
14 91). לכן, בחירה בשיטה זו תוך קביעה לפיה המבקש (שהגיש את התביעה לבית
15 המשפט אולם לא הוכיח קיפוח), יהיה זה שיציע את ההצעה הראשונה, היא בחירה
16 המאזנת בין היתרונות הגלומים בהענקת סעד של היפרדות גם ללא קיפוח, לבין
17 הפגיעה האפשרית בבעלי המניות האחרים בחברה שההיפרדות נכפית עליהם.
18
- 19 במקרה דנן, מאחר שההיפרדות התבקשה על ידי שגב ולא על ידי המשיבים
20 (שבסיכומים מטעמם ביקשו שבית המשפט יותיר את שגב כבעל מניות בחברה),
21 ומאחר שכאמור לא הוכח קיפוח, יש להעניק להם את היתרון בכך שהצעת הבמבי
22 תוצע על ידי שגב.
23
- 24 יודגש כי בביצוע התשלום בקשר עם רכישת המניות (אם הנתבעים יהיו אלה שירכשו .47
25 את מניותיו של שגב), יהיה מקום לקחת בחשבון את הסכום בסך 50,000 ₪ ששולם
26 על ידי הנתבעים לשגב במועד עריכת מסמך 11.2.2016, על חשבון התמורה העתידית
27 המגיעה לו בגין מניותיו במסגרת הסכם עתידי אם וככל שיתגבש (שכן הסכום הזה
28 שולם על חשבון הסכם שבסופו של דבר לא יצא לפועל).
29
30

סוף דבר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-33657 שגב נ' אזוגי ואח'

1 48. לאור כל האמור לעיל, אני מורה כי שגב יגיש לנתבעים את הצעת הבמבי תוך 30 יום
2 מהיום (ימי הפגרה יבואו במנין הימים). במהלך פרק הזמן הזה יהיה שגב רשאי לפנות
3 לנתבעים כדי לקבל מהם את כל החומר הדרוש לו לצורך הצעת ההצעה.
4

5 בתוך 14 ימים לאחר הצעתו של שגב, יודיעו הנתבעים האם ברצונם למכור את
6 מניותיהם לשגב בהתאם לשווי החברה המגולם בהצעתו, או שמא לרכוש משגב את
7 מניותיו שלו. לאחר מכן יירכשו המניות על ידי הצד שהצעתו התקבלה בהתאם לאמור
8 לעיל.

9

10 לאור התוצאה האמורה, אינני עושה צו להוצאות.

11

12

13 ניתן היום, כ"א אב תשע"ח, 02 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

14

רות רונן, שופטת

15

16

17

18

